

Η Εκκλησία τους Χρυσοσώτηρα έχει απογυμνωθεί και μετατραπεί σε τζαμί. Τα δύο κοιμητήρια έχουν βεβηλωθεί τόσο με το σπάσιμο των σταυρών τους όσο και με το άνοιγμα των τάφων προς αναζήτηση χρυσαφικών. Επιπλέον τα δυο ξωκλήσια τους έγιναν στάβλοι.

Έποικοι μα και ντόπιοι Τουρκοκύπριοι κατέλαβαν τα Ακαθιώτικα αρχοντόσπιτα και αλλοίωσαν τη φυσιογνωμία του χώρου αλλιάζοντας ακόμα και το όνομα του χωριού. Ο κόπος κι ο μόχθος χιλιάδων χρόνων μαγαρίζεται στα χέρια νέων κουρσάρων που ριμαίνονται κάθε ίχνος πολιτισμού.

Οι Ακαθιώτες (1800 στο εξωτερικό και 1700 στην Κύπρο) οργανωμένοι μέσα στα πλαίσια του προσφυγικού τους Σωματείου ή του Αγγλοακανθού Λονδίνου συνεχίζουν να ενισχύουν τη θέληση

σή τους για επιστροφή στον επίγειό τους Παράδεισο. Η ανασύσταση της ΣΠΕ Ακανθούς στην προσφυγιά και η επαναληψιουργία του Δήμου Ακανθούς με έδρα τη Λάρνακα αποτελούν πόρους έλξης και συσπείρωσης των Ακαθιωτών. Η αγιογράφηση δυο αντίγραφων εικόνων του Χρυσοσώτηρα και η τοποθέτησή τους στο ναό της Μεταμόρφωσης Ανθούπολης στη Λευκωσία και στο ναό Σωτήρος Λάρνακας, αντίστοιχα, μαρτυρούν πως οι Ακαθιώτες έμειναν προσηλωμένοι σε ό,τι τους παραδόθηκε. Την πίστη πως θα λειτουργήσει καταλυτικά στην αλληγή των απαράδεχτων για αυτούς δεδομένων και στην επιστροφή τους στην Ακανθού.

Ελένη Μυλωνά-Χατζήμιχαη

Καημένη γιαγιά

Καημένη γιαγιά, που θλιμμένη κάθεσαι
 στου γηροκομείου μίαν απόμερη γωνιά
 ή σ' ένα παλιό τούρκικο σπίτι
 ή στου καταυλισμού μίαν αίθουσα ψυχρή
 τι καρτεράς, τι ψάχνει το κουρασμένο βήμμα σου να δει;

Για σένα, καημένη γιαγιά, που ζαρωμένη
 προσμένεις κάποιο άνθρωπο δικό σου
 κι απηλώνεις με ικεσία το χέρι σου στα νιάτα
 απεγνωσμένα προσπαθώντας να κρατηθείς
 στη ζωή που σ' αφήνει
 για σένα που δε θα αξιωθείς το γυρισμό
 το μελαγχολικό μου αυτό τραγούδι.

Χρυσούλα Κερκίδου - Παπασωζομένου